

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ

ПРАВО І ДЕРЖАВА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА РЕГІОНАЛІЗАЦІЇ

Матеріали
міжнародної науково-практичної конференції

14 жовтня 2011 року

Ірпінь
2011

УДК 342.5(477)(063)
ББК 67.9(4 Укр)400 п 431
П 68

Рекомендовано до друку

*Вченою радою Національного університету державної податкової служби України
(Протокол № 4 від 24.11.2011 року)*

Редакційна колегія: Мельник П.В., д.е.н., професор; Тарангул Л.Л., д.е.н., професор; Тимченко Л.Д., д.ю.н., професор; Білоус В.Т., д.ю.н., професор; Цимбал П.В., д.ю.н., професор; Антипов В.І., к.ю.н., доцент; Самілик Г.М., к.ю.н., доцент; Касьяненко Л.М., д.ю.н., доцент; Нікітіна Л.О., к.ю.н., доцент; Калтанова Л.А., к.ю.н., доцент; Шемелинський І.І., к.ю.н.; Мацелик Т.О., к.ю.н., доцент; Воробйова Л.С., к.ф.н., доцент; Тимченко Л.О., к.ю.н., доцент; Онучук Л.В., к.пед.н., доцент; Зайцева І.В., к.пед.н., доцент; Маєлюх Н.П., к.е.н., доцент; Максименко І.А., к.ф.н., доцент.

П 68 Приво і держави в умовах глобалізації та регіоналізації: Матеріали науково-практичної конференції, 14 жовтня 2011 року / Державна податкова служба України, Національний університет ДПС України, 2011. – 338 с.

У збірнику представлені тези, в яких розглядаються правові, філософські, соціальні, економічні та літвістичні аспекти розуміння феноменів «право» та «держави» за умов розвитку двох взаємозалежних процесів суспільного життя – глобалізації та регіоналізації. Піддані аналізу шляхи цивілізаційного поступу України, які проявляються у об'єктивному посиленні прозорості міждержавних кордонів, різкому зростанні обсягів та інтенсивності транснаціонального перетикання капіталів, інформації, послуг та людських ресурсів, масовому поширенні уніфікованих стандартів споживання у світі, посиленні ролі недержавних регуляторів сирової економіки і міжнародних відносин, формуванні єдиного простору комунікаційного спілкування, впливі права і держави на всі галузі соціального життя, пошуку адекватних правових механізмів захисту національних інтересів у контексті єдиного глобального світу.

Видання розраховане на науковців, викладачів, юристів, економістів, працівників органів державного управління, аспірантів та здобувачів, студентів вищих навчальних закладів.

Редакційна колегія не завжди поділяє думку авторів і не несе відповідальності за недостовірність опублікованих даних.

Тези друкуються в авторській редакції, за точність викладеного матеріалу відповідальність покладена на авторів.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1

Глобалізація, регіоналізація, права людини: міжнародно-правовий вимір

Антипенко В.Ф.

Становлення міжнародного антитерористичного права..... 21

Кузнецова К.В.

Проблема ответственности не правительственных
организаций по международному праву..... 28

Мацко А.С.

Глобалізація та її вплив на зміни сучасного правопорядку 31

Щипцов О.А.

Удосконалення нормативно-правової бази,
що регламентує питання безпеки морської діяльності,
відповідно до норм міжнародних конвенцій..... 33

Тимченко Л.Д.,

Кононенко В.П.

Международные суды как эффективный
контрольный механизм защиты прав человека
в процессе глобализации 36

Digol D.

Foreign Policies of Central Asian Countries
in the Realities of the Globalized World 39

Удовика Л.Г.

Концептуалізація трансформацій правової
системи в умовах глобалізації..... 45

Тимченко Л.А.

Арбротская декларация 1320г. – затерянная
страница истории международного права 48

Чорнооченко С.І.

Правове закріплення універсальних стандартів
прав людини в сфері трудової міграції 51

Анісімова М.Ф.

Юридичні гарантії прав та свобод людини:
європейський вимір 54

Vukhryst S.

Compliance Review Mechanism under UNECE MEAs..... 57

Громакова Н.Ю.

Специфіка формування ідентичності
в епоху глобалізації..... 61

Гордійко М.Г.	
Дефекти правової політики пострадянської доби	540
Гурська Л.І.	
Держава та Церква в Україні: співпраця як необхідна умова демократизації суспільства	545
Левченко Т.Г.	
Моральна віра в поведінці людини як морально-правового суб'єкту: сучасна інтерпретація думок Імануїла Канта	547
Мухин Н.Н.	
Індивід в перспективі права	550
Христокін Г.В.	
Онтологічні основи для християнської критики ідей статизму та теократії в сучасній православній теології	553
Черенков М.М.	
Про закони, християнство, суспільство і мораль: соціально-теологічні рефлексії	557
Чорноморець Ю.П.	
Апологія прав людини у творчості Вселенського патріарха Варфоломія	559
Шеремета О.Ю.	
Право і держава у вченні митрополита Андрея Шептицького	562

СЕКЦІЯ 10 ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ПРАВА

Грамова Т.М.	
Неоінституціоналізація права власності в торговельній сфері	566
Данькевич А.П.	
Роль міжнародних фінансових організацій у формуванні інвестиційної політики в Україні	568
Корж М.А.	
Правові аспекти оподаткування іноземних інвестицій	570
Круш П.В.	
Провали державного втручання в економічне життя суспільства та їх виправлення	573
Максименко І.А.	
Економічні правила як конституюча основа діяльності суб'єктів господарювання	575
Мартиненко В.В.	
Правові аспекти економічної безпеки в умовах глобалізації	578

Мицелюх Н.П., Максименко І.А. «Економічна конституція», «економічна теорія права», «конституційна економіка» як методи дослідження економіко-правових проблем.....	581
Мицелюх Н.П. Провали ринку і роль держави в умовах постіндустріальних трансформацій.....	583
Мискін Ю.І. Значення економічної науки в юриспруденції.....	585
Паснова Т.В. Економіко-правова безпека України в умовах наднаціонального регулювання.....	587
Рибокін Т.В. Теоретичні основи підприємств корпоративного типу.....	589
Скорик М.О. Економіко-правові засади сучасного державного регулювання економіки АПК України.....	592
Спіростенко Г.Г., Бабенко А.Ю. Економіко – правові аспекти ринку праці в умовах трансформаційних змін	595
Тарасюк В.В., Максименко І.А. Права власності як санкціоновані державою поведінкові відносини між людьми	598
Теліщук М.М. Категорія власність як економічне та юридичне явище	591
Чернишук В.Р. Тенденції формування інвестиційної політики України.....	604

СЕКЦІЯ 11 ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПРАВОЗНАВЦІВ

Гарбуза Т.В. До питання професійної підготовки майбутніх фахівців.....	607
Горобчук С.І. Особливості формування компетентності майбутнього фахівця права	610

лення власників від управління являється незалежність функціонування корпорації, від стану її власників, відповідно існування корпорації може бути безстроковим. Поєднавши характеристик та визначення корпорації з економічної та юридичної точки зору, її можна визначити як незалежну суспільну інституцію, що має статус юридичної особи, функціонування якої базується на інтеграції економічних інститутів та їхніх інтересів з метою досягнення спільних цілей. На сьогодні, корпорації представляють собою складну ієрархічну систему поєднаних економічних інституцій, що підпорядковуються єдиному центру управління.

ЛІТЕРАТУРА

1. Євтушевський В.А. Корпоративне управління: Підручник / В.А. Євтушевський - К.: Знання, 2006. - 406 с.
2. Сірко А.В. Корпоративні відносини в перехідній економіці: проблеми теорії та практики / А. В. Сірко - Київ: „Імекс», 2004. - 414 с.
3. Якубенко В.Д. Базисні інститути у трансформаційній економіці: Монографія / В.Д. Якубенко - К.: КНЕУ, 2004. - 252 с.
4. Формування та розвиток моделі корпоративного управління в трансформаційній економіці / під заг.ред. к.е.н. професора П.В. Круша Навчальний посібник / Круш П.В., Кавтиш О.П., Гречко А.В., Чихачьова Ю.С. - К.: Центр учбової літератури, 2007 - 264 с.
5. Боди Зви Финансы: Пер. с англ. / Зви Боди, Роберт Мертон, - М.: Издательский дом «Вильямс», 2004. - 596 с. :ил. - Парал. тит. англ..
6. Господарський кодекс України: станом на 24.07.2009 / режим доступу <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?page=3&nreg=436-15&text=%EА%EE%F0%EF%EE%F0%E0%F6%B3%FF>

М.О. Скорик,
асистент кафедри
економічної теорії
(Національний університет
ДПС України)

ЕКОНОМІКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ СУЧАСНОГО ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ АПК УКРАЇНИ

Необхідність державного регулювання економіки АПК і насамперед сільського господарства в умовах ринкової економіки зумовлена, з погляду економічної теорії, унікальними особливостями, що притаманні цій галузі, її місцем і значенням у гарантуванні продовольчої безпеки країни та життя суспільства. Як свідчить вітчизняний і зарубіжний досвід, негативні наслідки

нестабільності внутрішнього і зовнішнього середовища суттєво впливають на параметри розвитку сільського господарства і всього АПК.

Сільське господарство країни залишається неефективною галуззю національної економіки. Причин такого становища чимало. Основна з них полягає у тому, що в умовах ринкової економіки державі доводиться з шаленою швидкістю проводити реформи в аграрному секторі економіки. Як наслідок за здійснення таких перетворень, на жаль, не вдалося уникнути помилок і прорахунків.

Основною причиною втрати потенціалу сільського господарства і значною мірою – некерованість АПК, стало не послаблення адміністративного тиску на товаровиробників, як вважається, а невизначеність регуляторних відносин у державі на перспективу.

Слід наголосити, що сільське господарство є відносно статичною галуззю, яка повільніше за інших пристосовується до змінюваних економічних і технологічних умов. Інакше кажучи, воно, будучи особливою галуззю економіки, не може регулюватися суто ринковими силами попиту і пропозиції; тут необхідне й державне регулювання.

Термін «регулювання» в зарубіжній економічній літературі має два значення. У широкому розумінні він ототожнюється з державним втручанням в економіку, у більш вузькому – з адміністративно-правовою регламентацією підприємницької діяльності. Регулювання (з лат. *regulare*) «означає підпорядковувати певному порядку». Отже, державне регулювання – це комплекс заходів держави, спрямованих на скерування поведінки товаровиробника в напрямі, необхідному для досягнення поставлених органами державної влади цілей.

В юридичній літературі державне регулювання аграрного сектору економіки трактується як сукупність економіко-правових заходів щодо визначення системи органів державного управління, які відають цією складовою народного господарства, прийняття і належного виконання аграрних законів і підзаконних нормативно-правових актів про сільське господарство, закріплення кола повноважень (компетенцій) цих органів [1, с. 158], або як цілеспрямований вплив держави на діяльність сільськогосподарських товаровиробників з метою забезпечення їх підтримки, захисту та ефективності виробництва [2, с. 63].

На сьогоднішній день державне регулювання спрямоване на забезпечення найбільш раціонального використання земель сільськогосподарського призначення, рівності товаровиробників усіх форм власності та господарювання, гарантування розвитку підприємництва, виробництва необхідної та якісної продукції. Тільки держава може застосовувати такі економічні важелі, як податкові пільги, дотації, субсидії, пільгове кредитування [3, с. 62].

Функціями державного регулювання АПК також є державні закупівлі сільськогосподарської продукції, державне фінансування підготування кадрів для аграрного сектору економіки та проведення науково-дослідницьких робіт у галузі рослинництва і тваринництва, сприяння зовнішньоекономічної діяльності тощо.

Важливою є роль держави у формуванні правових засад розвитку економіки АПК. Тобто, держава встановлює «правила гри», «грати» за якими повинні всі суб'єкти підприємницької діяльності. До таких правил належать закони, законодавчі та нормативні акти, що захищають права власності, визначають організаційно-правові форми і умови функціонування підприємств.

Правове регулювання - це діяльність держави та її органів усіх рівнів щодо закріплення обов'язкових до виконання юридичних норм (правил) поведінки економічних суб'єктів. Його предметом стосовно економіки служать відносини: а) між державою (державними органами) і суспільством, громадянами, суб'єктами господарської діяльності; б) «усередині» держави між її органами з приводу розподілу їх повноважень і визначення їх правового статусу; в) між суб'єктами господарської діяльності. Держава визначає закони, так би мовити, правила гри, що впорядковують відносини між усіма суб'єктами ринкових відносин в аграрному секторі економіки.

Аграрне законодавство - одна з провідних галузей законодавства України, сукупність правових актів, що впорядковують аграрні відносини. Основними джерелами (формами) правового регулювання аграрних відносин в Україні виступають: Конституція України і закони України; укази і розпорядження Президента України; постанови та інші акти Верховної Ради України; постанови і розпорядження Кабінету Міністрів України; нормативно-правові акти центральних органів (міністерств, відомств); нормативні акти місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування [4, с. 56].

Отже, можна зробити висновок, що процес розвитку і вдосконалення ринкових відносин вимагає розроблення нових підходів до державного регулювання економіки АПК, спрямованих на формування продовольчої безпеки країни, пріоритетність розвитку сільського господарства, докорінну перебудову економічних, соціальних та правових відносин в аграрній сфері. На сучасному етапі основними напрямками підвищення ефективності державного регулювання АПК є:

- вдосконалення відносин власності на землю та інші засоби виробництва;
- вдосконалення структури аграрного виробництва і розвиток нових організаційно-правових форм господарювання на селі;

- реформування ціноутворення з метою досягнення паритету цін на сільськогосподарську продукцію;
- розв'язання соціальних проблем на селі шляхом забезпечення соціальної спрямованості аграрних перетворень в економіці;
- інтеграція аграрного законодавства України до європейських стандартів і міжнародні угоди і договори в аграрному секторі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Аграрне право України: підручник / В. М. Єрмоленко [та ін.] ; за заг. ред. В. М. Єрмоленка, д-ра юрид. наук, проф. ; Каб. Міністрів України, Нац. ун-т біоресурсів і природокористування України. - К. : Юрінком Інтер, 2010. - 608с.
2. Словник з аграрного права / [за ред. В. П. Жушмана] - Х. : Нац. юрид. акад. України, 2010. - 160 с.
3. Аграрне право : підручник для студ. вищ. навч. закл. / за ред. В. П. Жушмана та А. М. Статівки. - Х. : Право, 2010. - 296 с.
4. Актуальні питання аграрного права України: теорія і практика : монографія / [А. М. Статівка та ін.] ; за ред. д-ра юрид. наук, проф. А. М. Статівки ; Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. - Х. : ФІНН, 2010. - 234 с.

Г.Г. Старостенко, д.е.н.,
професор кафедри
економічної теорії
Бабенко А.Ю.
магістр з фінансового права,
(Національний університет
ДПС України)

ЕКОНОМІКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ РИНКУ ПРАЦІ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ЗМІН

Зростання відкритості українського суспільства неминуче приводить до дедалі більшого залучення України до міжнародного обміну робочою силою. Перехід до ринкової економіки створює реальні умови для формування ринку праці. Одною з важливих рис його становлення є різке зростання міграційних процесів як усередині країни, так і за її межі. Посилення територіальної міграції населення зумовлюється: структурною перебудовою економіки і пов'язаними з нею зростанням безробіття, процесами роздержавлення власності й приватизації, які супроводжуються збільшенням мобільності капіталу; нерівномірністю в розміщенні продуктивних сил; суттєвими від-